

LXX.

Indstilling

fra

Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Donninger for de ved Kongerigets
Archivvæsen ansatte Embedsmænd.

(Afgiven den 24de Januar 1861).

Undertegnede Fælles-Udvalg har eenstemmigt erkjendt, at Grundlovens Bestemmelse i sin § 52: Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven, nødvendiggjør Bevilling gjennem Finantslov af enhver Udgift, som med forfatningsmæssig Be-rettigelse skal kunne afholdes.

Da nu Landstinget ikke har kunnet erkjende, at den af Folkethinget i nærværende Lov ind- stude Paragraph, hvorefter de Udgifter, Lovens medfører, bevilges for det kommende Finants- aar, kan træde istedetfor Bevilling ved Finants- loven, eller kan anses for en deelviis Finants- lov, saa har Udvalget, da det var enigt i den ovenansførte Erkjendelse af en Bevillings Nød- vendighed, let kunnet enes om at see den op- staaende Meningsforskjellighed udjævnet ved at vælge en anden Fremgangsmaade, hvorved Grundlovens Forbring skeer fyldest. Den Frem- gangsmaade, Udvalget saaledes har været enigt om at anbefale de ærede Thing, og hvorved de Love, der i Løbet af en Session maatte blive vedtagne, ikke, forsaavidt de iøvrigt ønskes

strax at kunne træde i Kraft, hindres i deres Udførelse ved, at de deraf flydende Udgifter ikke ere bevilgede, er den, at man ved Sessionens Slutning indsetter i den almindelige Finants- lov en Paragraph, saalydende:

„De Udgifter, som følge af Love, der ved- tages i N. N. Session, nemlig:

(Her nævnes de hver for sig)

bevilges for Finantsaaret N. N.—N. N., naar disse Love have erholdt kongelig Stadfæ- stelse.“

Skjøndt Udvalget maa erkjende, at denne Form er ufuldkommen, idet man ikke i den foreslaaede Paragraph kan opføre de Summer, som de vedkommende Loves Udførelse udfordrer, troer man dog, at Forslaget under de nærvæ- rende Forhold vil finde begge Thingenes Bil- ligelse som en tilfredsstillende Løsning af Die- bliffets omtvistede Spørgsmaal.